

Sygn. akt I C 73/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 28.04.2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **P. W. i M. W.**

przeciwko **(...) S.A. z/s w W.**

o zapłatę odszkodowania

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 24.453,03 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt trzy złote 03/100)

- z odsetkami ustawowymi od dnia 26.03.2011 r. do dnia 31.12.2015 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 6.000,00 zł,

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.07.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 18.453,03 zł;

2. oddała powództwo P. W. w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powódki M. W. kwotę 24.453,03 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt trzy złote 03/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.07.2016 r. do dnia zapłaty;

4. oddała powództwo M. W. w pozostałym zakresie;

5. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 2417,00 zł (słownie: dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

6. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powódki M. W. kwotę 3.640,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset czterdzieści złotych 00/100), w tym kwotę 2400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

7. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 2813,36 zł (słownie: dwa tysiące osiemset trzynaście złotych 36/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego sądowego oraz kwotę 1223,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście dwadzieścia trzy złote 00/100) tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której powód P. W., był zwolniony.

Sygn. akt I C 73 /15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26.03.2015 r. skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. (wniesionym w dniu 26.03.2015 r.) powód P. W. za pośrednictwem pełnomocnika wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 12.000 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 24.06.2010 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że zawarł w dniu 01.01.2010 r. z pozwanym umowę ubezpieczenia obowiązkowego nr (...), która objęła wchodzące w skład gospodarstwa rolnego budynki. Budynki zostały ubezpieczone według wartości rzeczywistej na sumę ubezpieczenia odpowiednio: budynek mieszkalny na kwotę 63.100 zł, budynek szopy na kwotę 8200 zł. W dniach 17-24 maja 2010 r. w ubezpieczonych budynkach powoda miała miejsce powódź, która zalała budynki. Powód niezwłocznie zgłosił szkodę pozwanemu, który uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 8967,51 zł. Wypłacona przez zakład ubezpieczeń kwota odszkodowania nie pokryła szkody w mieniu powoda. Powód zlecił sporządzenie kosztorysu usunięcia szkody rzeczoznawcy majątkowemu i w oparciu o kosztorys pełnomocnik powoda wezwał zakład ubezpieczeń do dopłaty odszkodowania. Pozwany po otrzymaniu wezwania wypłacił dalsze odszkodowanie w kwocie 3056,43 zł. Pozwany wypłacił pozwanemu łącznie kwotę 12.023,94 zł tytułem odszkodowania.

Pełnomocnik powodów w celu ugodowego załatwienia likwidacji szkody skierował do sądu wniosek w dniu 09.12.2013 r. o zawezwanie do próby ugodowej. Pozwany nie wyraził zgody na zawarcie ugody.

Powód w pozwie zakwestionował ustalony przez pozwanego w polisie stopień zużycia technicznego budynków, podnosząc że pozwany zrobił to jednostronnie, a powód nie miał wpływu na zapis polisy w tym zakresie. Powód sprzeciwił się obniżeniu odszkodowania o stopień zużycia budynków w sposób przyjęty przez pozwanego. Powód jako datę zasądzenia odsetek ustawowych wskazał dzień 24.06.2010 r. tj. dzień następujący po upływie 30 dni od zgłoszenia pozwanemu szkody wskazując na przepisy art. 817 k.c. w zw. z art. 16 ust 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na pozew (k. 119-123) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przypisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego przyznał, że strony w okresie od 01.01.2010 r. do 31.12.2010 r. łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego powoda potwierdzona polisą nr (...). Pozwany nie negował, że budynki powoda zostały zalane przez powódź z maja 2010 r. oraz podał, że na etapie likwidacji szkody wypłacił powodowi łącznie kwotę 12023,94 zł. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, podnosząc, że roszczenia z umowy ubezpieczenia zgodnie z przepisem art. 819 § 1 k.c. przedawniają się z upływem trzech lat. Zgodnie § 4 tegoż przepisu bieg przedawnienia roszczenia z umowy ubezpieczenia - poza przypadkami wskazanymi w art. 123 k.c.- przerywa się także przez zgłoszenie roszczenia lub zdarzenia objętego ubezpieczeniem, a więc jedynie przez dwa zdarzenia prawne. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym dokonujący takiego zgłoszenia otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia. W niniejszej sprawie powód zgłosił szkodę w dniu 24 maja 2010 r. W odpowiedzi na zgłoszenie pozwany decyzją z dnia 2 sierpnia 2010 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 6.585,01 zł. Powód dysponował decyzją pozwanego w dniu 26 sierpnia 2010 r., zatem od tego dnia winien być liczony trzy letni okres przedawnienia, który upłynął w dniu 26 sierpnia 2013 r. Dalsze pisma powoda wzywające do zapłaty dodatkowego odszkodowania nie prowadziły do ponownego przerwania biegu przedawnienia. Zdaniem pozwanego z literalnego brzmienia przepisu wynika, że poza czynnościami podjętymi przed sądem bieg przedawnienia roszczenia z umowy ubezpieczenia dodatkowo przerywa się jedynie przez zgłoszenie zdarzenia lub zgłoszenie roszczenia. Odwołania składane następnie od decyzji ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie przyznania odszkodowania nie powodują ponownego przerwania biegu przedawnienia .

Biegu terminu przedawnienia roszczenia nie przerwał skierowany przez powoda do sądu w dniu 09.12.2013 r. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, gdyż termin przedawnienia roszczenia powoda upłynął w dniu 26 sierpnia 2013 r.

Pozwany z ostrożności procesowej podniósł, że wbrew twierdzeniom powoda w sposób prawidłowo rozliczył szkodę zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...). Zgodnie z art. 68 ust. 1 w zw. z art. 69 wyżej powołanej ustawy wysokość szkody ustala się jako koszt odbudowy, naprawy lub remontu, przy czym jeśli odbudowa, naprawa lub remont zostały podjęte przez ubezpieczającego, to koszty te ustala się na podstawie kosztorysu przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu, odzwierciedlającego jego faktyczne koszty przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia oraz stopnia faktycznego zużycia budynku. Pozwany podniósł, że przy rozliczeniu szkody uwzględnił stopień faktycznego zużycia budynków, który nie został ustalony arbitralnie, lecz wraz z powodem. Zdaniem pozwanego przedłożony przez powoda prywatny kosztorys ma charakter teoretyczny i obejmuje pozycje nie związane ze szkodą. Pozwany zakwestionował datę wymagalności roszczenia odsetkowego podnosząc, że powód w zgłoszeniu szkody z dnia 25 maja 2010 r. nie skonkretyzował roszczenia – nie wskazał jego wysokości. Powód swoje roszczenie dopiero określił w piśmie z dnia 7 grudnia 2011 r., w związku z czym termin pozostawiania pozwanego w zwłoce winien być liczony od dnia 7 stycznia 2012 r. Nadto pozwany podniósł, że odsetki za okres od 24 czerwca 2010 r. do dnia 26 marca 2011 r. są świadczeniem, które uległo przedawnieniu, gdyż pozew jest datowany na dzień 26 marca 2014 r.

Pełnomocnik powoda pismem procesowym z dnia 31.03.2015 r. - w replice na odpowiedź na pozew (k. 131- 135) podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, podnosząc, że zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego jest chybiony, wskazując, że dopiero decyzja pozwanego z dnia 14.03.2012 r. spełnia wymogi formalne przewidziane przepisami art. 16 ust 3 oraz art. 14 ust 3 wyżej wymienionej ustawy i w istocie jest pierwszą decyzją odmowną wydaną w sprawie odmawiającą dalszej wypłaty odszkodowania, z argumentacją jak w piśmie.

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 12.05.2015 r. (k. 143) wniósł o zawiadomienie M. W. o możliwości wstąpienia do sprawy w charakterze powódki. M. W. po zawiadomieniu przez Sąd złożyła pismem z dnia 08.02.2017 r. (k. 243) oświadczenie o przystąpieniu do sprawy po stronie powodowej.

Pismem procesowym z dnia 15.07.2016 r. pełnomocnik powoda P. W. (k.197 -) rozszerzył powództwo, w ten sposób, że w miejsce kwoty 12.000 zł wniósł o zasądzenie na rzecz powodów P. W. i M. W. kwoty 48.906,06 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 24.06.2010 r. do dnia zapłaty, w tym na rzecz: powoda P. W. kwoty 24.453,03 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 24.06.2010 r. do dnia 31.12.2015 r., odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty; powódki M. W. kwoty 24.453,03 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 24.06.2010 r. do dnia 31.12.2015 r., odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie M. W. i P. W. są współwłaścicielami budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości P. przy ul. (...), położonych na działkach (...), objętych księgą wieczystą tut. Sądu o numerze (...), w udziałach na po 1/2 części.

dowód: wypis z księgi wieczystej (...) k. 149-150

Powód P. W. z pozwanym w dniu 01.01.2010 r. zawarł umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego za okres od 01.01.2010 r. do 31.12.2010 r., co potwierdza polisa o nr (...). W polisie zostały ubezpieczone następujące budynki: mieszkalny na kwotę 63.100 zł przy wskazaniu jego zużycia na 75 % oraz szopa z cegły na kwotę 8200 zł przy wskazaniu jej zużycia na 93 % .

dowód: polisa k. 10

W maju 2010 r. miała miejsce powódź i zostały zalane budynki wchodzące w skład gospodarstwa powodów. Budynek mieszkalny był zalany do wysokości ok. 5 cm (parter) oraz piwnice po strop. Woda w piwnicach stała około dwóch tygodni. Powodowie skuli tynki, wymienili uszkodzoną instalację elektryczną oraz instalację CO. Na parterze budynku zostały zniszczone podłogi, posadzki i drzwi. W pomieszczeniach na parterze były skuwane tynki do wysokości około 50 cm. Budynek gospodarczy był zalany na wysokość około 5 cm przez około tydzień. Została zniszczona drewniana

podłoga na legarach na całej powierzchni, która została usunięta. Powodowie zrobili betonową posadzkę w to miejsce. Po zejściu wody powodowie usunęli brud i szlam. Osuszali budynki przy pomocy elektrycznych osuszaczy

dowód: zeznania św . M. W. k . 139-140

Powód P. W. w dniu 24 maja 2010 r. zgłosił pozwanemu przedmiotową szkodę. Pozwany w dniu 13.07.2010 r. dokonał oględzin miejsca szkody i sporządził wyliczenie szkody

dowód : informacja o szkodzie k. 82

protokół likwidacji szkody k. 83

wyliczenie szkody k. 86- 92

Pozwany tytułem odszkodowania wypłacił powodowi P. W. następujące kwoty: za budynek mieszkalny 6585,01 zł w oparciu o zawiadomienie z dnia 02.08.2010 r. i dalszą kwotę 2382,50 zł w oparciu o zawiadomienie z dnia 04.10.2010 r.; łącznie 8967,51 zł

Powód nie zgodził się z powyższą kwotą w piśmie z dnia 21.07.2011 r. kierowanym do pozwanego. W odpowiedzi na pismo powoda pozwany wezwał powoda pismem z dnia 02.09.2011 r. do przedłożenia kosztorysu budowlanego.

dowód : zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania z dnia 02.08.2010 r. k. 11

zawiadomienie o przyznaniu odszkodowania z dnia 04.10.2010 r. k. 12

pismo powoda z dnia 21.07.2011 r. do pozwanego k. 13-15

pismo pozwanego z dnia 02.09.2011 r. do powoda 16-17

Powód pismem z dnia 07.12.2011 r. wezwał pozwanego do zapłaty dalszej kwoty odszkodowania w wysokości 6.2332,49 zł.

dowód: pismo powoda z dnia 07.12.2011 r. do pozwanego k. 18

Powód zlecił sporządzenie prywatnego kosztorysu usunięcia szkody rzeczoznawcy majątkowemu M. D. (1). Z przedłożonego przez powoda kosztorysu wynika, że koszty usunięcia szkody w budynku mieszkalnym wyniosły 97.699,89 zł brutto, zaś w budynku gospodarczym 34974,98 zł brutto.

dowód: kosztorys prywatny sporządzony przez M. D. k.33-71 akt.

Firma (...) sp. z o.o. dokonała na rzecz powoda wyceny w dniu 26.08.2010 r. wymiany zalanych urządzeń w kotłowni na łączną kwotę 9530 zł.

dowód: wycena z dnia 26.08.2010 r. k. 72

Pozwany tytułem dalszego odszkodowania wypłacił powodowi P. W. za szkodę w budynku mieszkalnym kwotę 3056,43 zł, w oparciu o zawiadomienie z dnia 29.12.2011 r.

dowód: o zawiadomienie z dnia 29.12.2011 r. k 73

Pełnomocnik powoda zawiadywał pozwanego do próby ugodowej wnioskiem z dnia 09.12.2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Co 3401/13 w protokole z dnia 06.02.2014 r. dotyczącym rozprawy w przedmiocie wniosku M. W. i P. W. o zawiadywanie pozwanego do próby ugodowej, stwierdził, że do ugody nie doszło.

dowód: wniosek o zawezwanie do próby ugodowej z dnia 09.12.2013 r. k.97

protokół z dnia 06.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt VI Co 3401/13 k. 104

Biegły sądowy z zakresu wyceny nieruchomości oraz szkód i odszkodowań z ubezpieczeń majątkowych A. B. po dokonaniu oględzin i obmiarów budynku powodów w czerwcu 2016 r., dokonał wyceny prac budowlanych i remontowych niezbędnych do restytucji szkody.

Biegły ocenił stan techniczny budynku mieszkalnego jako zły, zaś stopień zużycia technicznego tego budynku według stanu na datę szkody określił na poziomie 51 % (str. 5 opinii). Stan techniczny budynku -szopy biegły ocenił zły, przy stopniu zużycia technicznego według stanu na datę szkody w wysokości 54 % (str.6 opinii).

Biegły zgodnie ze zleceniem Sądu w sporządzonej opinii wyliczył wysokość szkody w dwóch wariantach.

W wariancie pierwszym biegły ustalił zakres i wysokość szkody przy uwzględnieniu faktycznego zużycia budynków na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia tj. na dzień 1 stycznia 2010 r. W tym wariancie szkoda w budynku mieszkalnym i budynku szopy wraz z kosztami uprzątnięcia miejsca szkody wynosiła łącznie 60.930 zł (str. 1 i str. 16 opinii).

W wariancie drugim biegły ustalił zakres i wysokość szkody z uwzględnieniem zużycia budynków od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności pozwanego za szkodę do dnia szkody. W tym wariancie szkoda w budynku mieszkalnym i budynku szopy z kosztami uprzątnięcia miejsca szkody wynosiła łącznie 65.532 zł (str. 1 i str. 17-18 opinii), z uwzględnieniem przez biegłego sumy ubezpieczenia budynku mieszkalnego przyjętej w polisie na kwotę 63.100 zł.

Biegły wyliczył powyższe kwoty odszkodowania przy przyjęciu stanu przedmiotu wyceny na II kwartał 2010 r. , na podstawie poziomu cen i składników cenotwórczych obowiązujących w budownictwie za II kw. 2010 r. wg. biuletynu cen robót remontowo- budowlanych (...) dla województwa (...), przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę 13,91 zł, kosztów pośrednich (Kp) 67,30 %, kosztów zakupu (Kz) 8,0 %, zysku (z) 12,10 % ; podatku VAT 7 % dla budynku mieszkalnego oraz 22 % dla pozostałych budynków.

dowód: opinia biegłego sądowego A. B. k 182

opinia uzupełniająca biegłego k. 208-213

Sąd zważył co następuje:

Powoda P. W. i pozwanego łączyła umowa ubezpieczenia obowiązkowego, do której zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku ubezpieczeniowego – powodzi z maja 2010 r. w wyniku, której doszło do zalania budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego powodów, sporny był zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Powodowie stali na stanowisku, że odszkodowanie przyznane i wypłacone za szkodę w budynku mieszkalnym i budynkach gospodarczych przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym, nie pokryło szkody jakiej doznali na skutek powodzi.

Pozwany na etapie likwidacji szkody wypłacił powodowi P. W. łącznie kwotę 12023,94 zł , zaś w toku procesu pozwany wnosił o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazywał, że szkoda została naprawiona na etapie jej likwidacji. Zgłaszając zarzut przedawnienia pozwany wskazywał, że roszczenia z umowy ubezpieczenia zgodnie z przepisem 819 § 1 k.c. przedawniają się z upływem trzech lat. Pozwany podnosił, że bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym dokonujący takiego zgłoszenia otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia. Pozwany podnosił, że w niniejszej sprawie powód dysponował decyzją pozwanego w dniu 26 sierpnia 2010 r., zatem od tego dnia winien być liczony trzy letni okres przedawnienia, który upłynął w dniu 26 sierpnia 2013 r. Zdaniem pozwanego dalsze pisma powoda

wzywające do zapłaty dodatkowego odszkodowania nie prowadziły do ponownego przerwania biegu przedawnienia jak również złożony przez powoda do sądu wniosek z dnia 09.12.2013 r. o zawezwanie do próby ugodowej złożony po dniu 26 sierpnia 2013 r.

Zdaniem Sądu Rejonowego powyższy zarzut pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd nie podziela stanowiska pozwanego, że bieg terminu przedawnienia roszczenia o dalsze odszykowanie w niniejszej sprawie winien biec od dnia 26 sierpnia 2010 r., kiedy to powód dysponował pierwszą decyzją pozwanego o przyznaniu odszkodowania. Likwidacja szkody na tym etapie nie została zakończona. Jak wynika z akt szkody pozwany pismem z dnia 02.09.2011 r. wzywał powoda do przedłożenia kosztorysu budowlanego obrazującego koszty związane z odbudową lub remontem zniszczonej nieruchomości, wskazując, że po jego przedłożeniu odszkodowanie zostanie ponownie określone. Powód na wezwanie pozwanego przedłożył żądany kosztorys. Pozwany decyzją z dnia 29.12.2011 r. (w aktach szkody) przyznał dalsze odszkodowanie w kwocie 3056,43 zł. Dopiero pismem z dnia 14.03.2012 r. (w aktach szkody) pozwany definitywnie odmówił powodowi zapłaty dalszego odszkodowania, ponad już wypłaconą kwotę 12.023,94 zł, odsyłając powoda na drogę sądową.

Jak wynika z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2014 r. sygn. **V CSK 5/14** : Dopóki postępowanie likwidacyjne nie skończy się definitywnie, oświadczenie ubezpieczyciela nie nosi waloru oświadczenia kończącego to postępowanie. Zważywszy na wynikający z art. 16 ust. 3 ustawy z 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej obowiązek ubezpieczyciela informowania ubezpieczonego o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, nie można przyjąć, że celem racjonalnego ustawodawcy było, by postępowanie sądowe musiało być niekiedy wszczęte przed złożeniem przez ubezpieczyciela definitywnego oświadczenia i zakończeniem postępowania likwidacyjnego.2. Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela rozpoczyna się po przerwie od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie od ubezpieczyciela kończące postępowanie likwidacyjne oświadczenie o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 zdanie drugie k.c.).LEX nr 1622339

Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.11.2014, sygn V CSK 5/14 wskazał że: Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela rozpoczyna się po przerwie od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie od ubezpieczyciela kończące postępowanie likwidacyjne oświadczenie o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 zd. 2 KC). 2. Oświadczenie, o którym mowa w przepisie art. 819 § 4 KC jest tym samym oświadczeniem, które składa ubezpieczyciel w postępowaniu likwidacyjnym i które podlega rygorom określonym w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66).

Sąd Najwyższy wskazał, że instytucja, o której stanowi art. 819 § 4 k.c. jest instytucją odrębną od ogólnych przepisów stanowiących o przedawnieniu tj. art. 123 k.c. i nast. Zgodnie z treścią art. 819 § 4 k.c. bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia. Przepis art. 819 § 4 k.c. nie zawiera żadnego sformułowania, z którego można byłoby wywieść wniosek o braku możliwości wielokrotności przerywania biegu przedawnienia w sposób przewidziany w tym przepisie. Wykładnia literalna omawianego przepisu przemawia za powiązaniem skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia z każdorazowym zgłoszeniem szkody przez poszkodowanego. Brak przy tym tutaj podstaw do stosowania wykładni zarówno systemowej, a tym bardziej teleologicznej, biorąc przede wszystkim pod uwagę, że przepis ten został wprowadzony do Kodeksu Cywilnego z myślą o zabezpieczeniu interesów ubezpieczających a nie ubezpieczycieli. Założyć należy, że racjonalnie działający ustawodawca inaczej zrehabilitowałby treść powyższego przepisu gdyby zakładał jedynie pierwotne zgłoszenie szkody. Wskazana regulacja, jest regulacją szczególną w stosunku do określonej w art. 124 § 1 k.c. co nakazuje jej wykładnię ścisłą.

Na gruncie niniejszej sprawy wskazać należy, że pozwany w dniu 29.12.2011 r. zrewidował swoje stanowisko i przyznał powodowi dalsze odszkodowanie w kwocie 3056,43 zł, zaś definitywnie odmówił dalszej zapłaty pismem z dnia 14.03.2012 r. Zatem bieg terminu przedawnienia zaczął biec na nowo od momentu dotarcia do powoda oświadczenia pozwanego z dnia 14.03.2012 r. W aktach brak dowodu doręczenia tego pisma pełnomocnikowi powoda, zatem

przyjmując trzy dni na dotarcie przesyłki przyjąć należało, że od dnia 18.03.2012 r. rozpoczął się bieg terminu przedawnienia (upłynąłby w dniu 18.03.2015 r.) w trakcie, którego pełnomocnik powoda złożył do Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie wniosek z dnia 09.12.2013 r. o zawezwanie pozwanego do próby ugodowej. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Co 3401/13 w protokole z dnia 06.02.2014 r. dotyczącym powyższego wniosku stwierdził, że do ugody nie doszło. Zgodnie z treścią przepisu art. 123 § 1 k.c. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, w którym strona dochodzi roszczenia przerywa bieg przedawnienia.

Podobne stanowisko jak Sąd Najwyższy przyjął Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 25.06.2015r. sygn. I ACa 104/15 (teza) : Wykładnia literalna przepisu art. 819 § 4 KC przemawia za powiązaniem skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia z każdorazowym zgłoszeniem szkody przez poszkodowanego. Brak przy tym tutaj podstaw do stosowania wykładni zarówno systemowej, a tym bardziej teleologicznej, biorąc przede wszystkim pod uwagę, że przepis ten został wprowadzony do Kodeksu Cywilnego z myślą o zabezpieczeniu interesów ubezpieczających a nie ubezpieczycieli. Ponowienie wezwania ubezpieczyciela do zapłaty świadczenia, nawet w zakresie tych samych roszczeń, co do których ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego już się wypowiedział, rodzi skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia - art. 819 § 4 KC.

Wobec sporu między stronami co do zakresu szkody spowodowanej powodzią w budynku powodów i kosztów jej usunięcia, Sąd dla jego rozstrzygnięcia zlecił sporządzenie opinii w tym zakresie biegłemu sądowemu A. B..

Sąd na potrzeby niniejszej sprawy przyjął za biegłym wyliczenie szkody w wariantcie pierwszym, w którym biegły ustalił zakres i wysokość szkody przy uwzględnieniu faktycznego zużycia budynków na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia tj. na dzień 1 stycznia 2010 r. W tym wariantcie szkoda w budynku mieszkalnym i budynku szopy wraz z kosztami uprzątnięcia miejsca szkody wynosiła łącznie 60.930 zł (str. 1 i str. 16 opinii). Wariantu drugiego Sąd nie wybrał z uwagi na to, że szkoda wyliczona w wariantcie drugim wynosiła łącznie 65.532 zł (str. 1 i str. 17-18 opinii), zatem przekraczała przyjętą w polisie sumę ubezpieczenia na kwotę 63.100 zł.

W zakresie wariantu pierwszego wskazać należy, że biegły po oględzinach budynków powodów ocenił stan techniczny budynku mieszkalnego jako zły, zaś stopień zużycia technicznego tego budynku według stanu na datę szkody określił na poziomie 51 % (str. 5 opinii). Stan techniczny budynku -szopy biegły ocenił na zły, przy stopniu zużycia technicznego według stanu na datę szkody w wysokości 54 % (str.6 opinii). Zatem zużycie budynków przyjęte przez pozwanego w polisie dla budynku mieszkalnego na 75 % oraz szopy na 93 % w sposób rażący odbiega od ich rzeczywistego zużycia. Pozwany nie wykazał, że stopień zużycia budynków został ustalony przez strony umowy ubezpieczenia. Sąd za powodem przyjął, że ubezpieczyciel arbitralnie ustalił stopień zużycia budynków podany w polisie.

Skoro zatem biegły w opinii wyliczył, że koszt usunięcia szkody to kwota 63.100 zł (przy uwzględnieniu faktycznego zużycia budynków na datę szkodę), to wypłacone przez stronę pozwaną odszkodowanie za szkodę w budynkach w kwocie 12.023,93 zł, na etapie jej likwidacji , nie można uznać za spełniające rolę odszkodowania pełnego.

Według art. 68 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych... podstawą ustalenia wysokości szkody powinien być kosztorys odzwierciedlający koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia. Opinia sporządzona przez biegłego spełnia te wymogi.

Zatem skoro pozwany wypłacił na etapie likwidacji szkody łącznie kwotę 12.023,93 zł, to do dopłaty została dalsza kwota odszkodowania 48.906,06 zł (60930 zł - 12.023,93 zł = 48.906,06 zł). Powodom w przedmiotowej nieruchomości przysługują udziały po 1/2 części zatem należne odszkodowania dla każdego z nich wynosiło po 24.453,03 zł (48.906,06 zł /:2) – pkt. 1 i pkt. 3 wyroku. Sąd zasądził odsetki ustawowe na rzecz powoda od kwoty 6000 zł (1/2 z 12.000 zł żądanych w pozwie) od dnia 26.03.2011 r., a nie od daty 24.06.2010 r. jak chciał powód, z uwagi na zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia w zakresie roszczenia odsetkowego. Wymagalność roszczenia odsetkowego Sąd przyjął za okres trzech lat wstecz od daty wniesienia pozwu (26.03.2014 r.), zaś odsetki od kwoty

18.453,03 zł od dnia 21.07.2016 r. tj. do dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo. Pismo to zostało nadane w dniu 18.07.2016 r., przy przyjęciu trzech dni na doręczenie tj. w dniu 20.07.2016 r., odsetki powinny być naliczane od dnia następnego (pkt 1 wyroku). W pozostałym zakresie żądanie powoda Sąd oddalił (pkt 2 wyroku) .

Sąd zasądził odsetki ustawowe z opóźnienie od zasądzonego roszczenia głównego na rzecz powódki od dnia rozszerzenia powództwa tj. 21.07.2016 r. (pkt 3 wyroku), oddalając żądanie powódki w pozostałym zakresie. Zgłoszenia konkretnego roszczenia powódki nastąpiło bowiem dopiero pismem jej pełnomocnika rozszerzającym żądanie pozwu i nadanego do pozwanego w dniu 18.07.2016r.

Wraz z kwotą główną, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda: na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2015r.) odsetki ustawowe od dnia 26.03.2011 r. do dnia 31.12.2015r. oraz na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 56 i 57 ustawy z dnia 9.10.2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 21.07.2017 r. do dnia zapłaty na rzecz powódki.

Roszczenie główne powodów zostało uwzględnione w całości. Zatem Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc. w zw z art. 99 k.p.c. (pkt 5 i 6 wyroku).

W niniejszej sprawie powód P. W. był zwolniony od kosztów sądowych. O nie uiszczonych kosztach sądowych pomiędzy Skarbem Państwa a pozwanym Sąd orzekł według zasad określonych w art. 113 u.k.s.c., przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu (pkt 7).

Mając na uwadze ustalenia i rozważania przedstawione wyżej, sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.